

Sosètèkèms

Apsisiautusi laukèma skara tavès pargrīžtont lauko,
Ēsékébosi mėnuliou i ronka, siauro takelio pasètèktè trauko.
Šėrdės ėlgesė pėlna, līg taurie šampana,
Ēštušties tik tumet, ka pamafisio veida tava.

Sėdabrėnė tīla braižė, tik mona žingsnė ont žvīrouta taka,
Vuo naktės viejou koždiejė, ka mona mėslės kažkor tomsuo rada.
Vėsuokės mėslės ė tuoliaus bīriejė,
Kol da vėinis žingsnė prīšās sošlamiejė.

Kāp šlaps laps pri stėkla, tava kliebie prėkėbau,
Tava lūpas moni svaigėna, vuo šėrdie kāp žvakė degiau .
Vėns kėta ėš kliebė paleistė negaliejuov
Kap tėj drebolės lapā ėš laimės vėrpiejuov.

Mienolė švėisa vedom pu kuoju lašiejė,
Mėgla rasas saujuom ont žuolies diejė,
Nu žīdontiu ėivū baltė žėidlapė bīriejė,
Vuo tas dievėšks smuoks ligi pat nomū vedo līdiejė.